

גבר גבר

קומדיה סאטירית
(אלימות נגד גברים)

מחזה מאת: איציק אלוני

רח' גוש חלב 23 תל אביב
מיקוד 6458125
טל 035225458
alonii@bezeqint.net

הבמה: שלושה מוקדים:

מוקד 1 – חוץ, בית קפה מקומי, בשירות עצמי. שולחנות, כסאות.

מוקד 2 פנים, חדר שולחן ארוך, כיסאות, כוננית ספרים, שטיח.

מוקד 3 בפינה החדר תא שירותים, פתחו פונה לקהל.

* פרופסור זינה אישה נאה מאוד, עולה מרוסיה, עם מבטא רוסי חריף נעים ומתנגן.

הדמויות לפי סדר הופעתן:

יעקב	בעל מוכה
עמית	חברו של יעקב
שוטר	כבן ארבעים
רות	אשתו של יעקב
זינה	פרופסורית, מומחית בטיפול אלימות במשפחה

סצנה 1

המקום: מחוץ לרחבת בית קפה. שני שולחנות נפרדים עם כיסאות. יעקב יושב כבר ושותה קפה, ניראה קצת לא רגוע. אחרי מספר שניות רואה את עמית חברו ומסמן לו לבוא אליו מהר.

יעקב	איפה אתה?
עמית	(מחוץ לבמה) רגע, אני קונה לי קפה. להביא לך משהו?
יעקב	יש לי כבר.
	{לאחר זמן מה עמית ניכנס עם כוס קפה בידו.}
עמית	היי, מה קורה?
יעקב	בסדר, מה קורה אִתְךָ?
עמית	חוץ ממה שאני לא מספיק לעשות, אני די עסוק.
יעקב	מה כל כך מעסיק אותך?
עמית	קניות, סידורים, בישולים...
יעקב	(מביט לצדדים בדאגה. בלחש.) אתה מבשל כל יום?
עמית:	כל יום, ואני עושה הכול בבית.
יעקב	אתה נהנה מזה.
עמית	אוהב ונהנה מאוד. למה אתה לוחש ומסתכל כל הזמן לצדדים?
יעקב	סתם מתוך סקרנות.
עמית	אתה נראה כמו מי שנמצא נרדף דרוך, אתה מודאג משהו?
יעקב	סתם, אני אתך.

עמית	תסתכל רגע לכיוון ההוא.
יעקב	מה יש שם?
עמית	לא מה יש שם. אלא מה יש לך שם ליד האוזן.
יעקב	אה, זה? סתם השתפשפה לי בדלת הזכוכית.
עמית	סתם ככה בדלת הזכוכית מאחורי האוזן? זה לא נראה לי, תסביר איך שפשוף כזה נגרם על ידי דלת אל מאחורי האוזן.
יעקב	נהיית מומחה לדיאגנוסטיקה?
עמית	קראת לי דחוף. מה דחוף כל כך שלא יכולת לספר לי בטלפון?
יעקב	אני לא יודע איך להתחיל. (מעייף מבטים חדים לצדדים.)
עמית	(מתוך אינסטינקט, גם מעייף מבטים לצדדים.) הסתבכת עם מישהו?
יעקב	אני לא יודע איך להתחיל. עזוב, אולי פעם אחרת.
עמית	כמה זמן אנחנו מכירים?
יעקב	מאז שעברנו לאזור.
עמית	יותר מחצי שנה. ואנחנו נפגשים לפחות שלוש פעמים בשבוע.
יעקב	נכון, ואף פעם לא דיברנו על המשפחות שלנו.
עמית	אני רואה שאתה ממש נרגש, למה אתה רועד, דבר גבר.
יעקב	אני רוצה לדבר איתך על חוסר המוטיבציה שלי בזמן האחרון.
עמית	איזה משפט מוזר דפקת, אתה חייב לפרק לי אותו.
יעקב	(מהסס) אין לי מאיפה להתחיל. (מבט לצדדים)
עמית	(מביט אחריו.) ממה אתה פוחד?
יעקב	אני, שבור ועל סף ייאוש ולא יודע מה לעשות.
עמית	בגלל המשפחה?
יעקב	האישה.
עמית	קרה משהו לאישה?
יעקב	(מביט לצדדים, ושקט) בעיות קשות, מורכבות ומחמירות. תבטיח שלא תצחק עלי.

- עמית לא רוצה ילדים?
- יעקב לא ילדים.
- עמית בוגדת?
- יעקב לא בוגדת.
- עמית אתה מכניס אותי למתח.
- יעקב אתה לא נותן לדבר, שתוק ותקשיב!
אצלך יש יחסי המין בעייתיים?
- עמית מדי פעם יש בעיות, בעיקר כשאני טרוד בכל סוגי מחשבות החשק
מיד צונח... (מיד בדאגה) יש לך בעיות ביחסי מין?
- יעקב אני מקיים יחסי מין רק כשיש לאשתי את החשק.
- עמית גם אצלי זה ככה ואין לי בעיה עם זה כי אצל כולם ככה.
- יעקב לי היא קוראת... (מתחיל לחקות אותה.) "יעקב בוא ואמרח לך
שמן"... "יעקב בוא אליי גבר סמרטוט שלי"
ומתחילה להתפתל על השולחן.
- עמית על השולחן?!
- יעקב ככה היא אוהבת.
- עמית שולחן האוכל שלכם?
- יעקב כן.
- עמית הוא ארוך מספיק?
- יעקב הורחב והוארך במיוחד למטרה הזאת. היא הזמינה נגר וביקשה
שחלק משתי הרגליים של השולחן יוכלו להתקפל כך שיווצר שיפוע
שיהיה לה יותר קל להגיע למצב של שכיבה.
- עמית ואתם אוכלים בשיפוע?
- יעקב זאת לא הבעיה, תקשיב. היא קוראת לי ואני מתייצב בפניה, עלוב,
ההפך מאביר החלומות, ומרוב פחד אני מרגיש את הפְּלִי שלי...
(רומז על אבר מינו.) שנמצא במצוקת דלדול, ואני מאושר.
- עמית זה לא נעים שאישה רוצה ואתה מדלדל אותו.

יעקב להפך! כאן מתחיל רגע הנקמה שלי, היא רואה אותו ככה רופס, תלוי מכווץ ברפיון ללא כוחות ולא בראש שלו כל קטע המין, אז היא מתחילה את הופעתה שלה. בשלבים ראשוניים בדברי הרגעה; "אל תדאג למלך שלמה שלך" אחר כך דברי נועם ומחמיאה לו, "אוהבת את שלמה המלך שלך בשיא הדרו" ורק אחר כך היא מתחילה להתפתל כמו נחש עם תנועות מגרות... ואני עומד ערום ופוקד עליו, תעמוד על שלך! אל תזדקרי! תעמוד על זכויותיך! אידיוט! אני מצווה עליו, אבל האידיוט תמיד ניכנע מול הנחש המתפתל, מזדקר לו. אין לי שליטה עליו, ואז אני קורא בקול: "על החיים ועל המוות" ומזנק עליה, ושם היא נהיית אישה עם זרועות כמו של תמנון לופתת אותי. ככה זה כמעט כל יום.

עמית (מתפלא) כל יום?! וואו... וואו... וואו... ויש לך את ה...

יעקב ... יוצא מה שיוצא. (לוחש) לפעמים דם.

עמית היא מסחטה שסוחטת אותך עד הסוף ומוצצת לך את המיץ של הדם, ובסוף תהרוג אותך, בדיוק כמו גמל שלמה, שנקבה טורפת את הזכר אחרי ההזדווגות. זה בדיוק אותו דבר!

יעקב יש לה צביטות כמו של עקרב. (מראה) הנה תראה, אתה רואה? יש לי עוד כאלה בכל הגוף... הכאב הנפשי גדול מהכאב הפיזי.

עמית והעלבון הוא עלבון אנושי?

יעקב בכל יום כשאני מתרחץ אני רואה את העלבון על גופי. יש עלי אין ספור סימנים כחולים, צהובים, סגולים, שחורים ואדומים. אבל הצביטה הגדולה ביותר. בלב.

עמית קשה להאמין עליה, היא נראית כזאת אישה עדינה ושברירית, ואתה כזה חזק והיא מצליחה להכות אותך מכות רצח? תשמע בקולי, תחזיר לה פעם אחת ולתמיד. פעם אחת! אולי זה מה שהיא מחפשת.

יעקב לא יכול.

עמית תהיה גבר-גבר!

יעקב תאר לך... אני כבר לא מנחש, לא מנחש, אני יודע מתי יגיע הרגע שאני הולך לחטוף, ואפעלפי שאני מכין את עצמי נפשית ופיזית, אני תמיד מופתע מחדש. אף פעם אני לא מצליח לחזות איזה סוג של התעללות אני עומד לעבור, ייאמר לזכותה, היא כל הזמן משביחה את אַרְסֶנָל שלה.

נכנס שוטר, עם כוס קפה בידו. יעקב שותק ונותן לו לעבור וממשיך.

השוטר מתיישב בשולחן אחר. פותח עיתון ומדי פעם מציץ לעברם.

- יעקב (ממשיך בלחש.) כל פעם אני נדהם מהסגנונות המגוונים שהיא ממציאה ומשתמשת בהם... אבל לזכותה ייאמר, בסוף כל מכות, היא מכינה לי כוס תה עם שתי כפפיות סוכר, ועם שלושה ביסקוויטים, וברגע כזה, זה הופך להיות ריטואל נעים, הטעים והמתוק ביותר שאני מקבל ממנה.
- עמית תה וביסקוויטים מגישים אחרי גסטרוסקופיה.
- יעקב אני עובר קולונוסקופיה בלי הטשטוש.
- עמית אם אחרי שקיצצה לך את הכנפיים ומביעה הזדהות ומגישה לך תה וביסקוויטים ואתה לוקח, סימן שאתה שרוט לגמרי!
- {עמית קם חסר סבלנות. השוטר בולש אחרי המתרחש.}**
- עמית טוב, אני צריך ללכת. אני רואה שאתה נהנה מכול העניין, כנראה שאתה מזוכיסט ואתה לא מודע לכך.
- יעקב בכלל לא, בשמחה הייתי מוותר על ההתנהגות הזאת.
- עמית הבעיה שאתה לא עושה כלום.
- יעקב ואתה יודע למה?
- עמית למה?
- יעקב כי בין מהלומה לחבטה אני נעשה יותר ויותר אדיש ואני לא מרגיש כאב וזה מה שמוציא אותה מדעתה.
- עמית והיא מרביצה לך עוד יותר חזק!
- יעקב בפטיש.
- עמית (נדהם וחוזר לשבת.) בבבפטיש?!
- יעקב של השניצלים... (בלחש שהשוטר לא ישמע.) בראש!
- עמית בראש?!
- יעקב (מראה) הנה תראה.
- עמית השאירה לך חותמת רצינית של שניצל. אתה עכשיו בעמדה של חסר יוזמה ושל פחדן.
- יעקב די, אתה לא עוזר לי.

- עמית אני לא עוזר כי אתה פחדן!
- יעקב נכון, אני פחדן אבל לא מזוכיסט, הכול, אבל לא מזוכיסט!
 (מדגים) אני עומד ככה עוצם עיניים עושה מדיטציה ואומר בלב
 "תרביצי כמה את רוצה, זאת הנקמה שלי!" ואני נותן פקודה למוח
 לא לכאוב. אתה יודע מה אני עוד עושה?
- עמית אל תגיד לי שאתה מחייך.
- יעקב בדיוק! איך אתה יודע?! זה בדיוק מה שאני עושה. כשאני רואה את
 הפרצוף הזועם שלה, אני מחייך חיוך רחב. היא מכה ומכה עד
 שהידיים שלה נעשות אדומות והולכת לקרר אותם בקרח.
- עמית תשמע... הפטיש הוא הדאגה?
- יעקב היא מביאה את מקל... (שולף מקל שלצד השולחן)
 הנה תראה הבאתי אותו כדי להראות לך.
- עמית (בוחן את המקל) יש עליו כתמי דם אני רואה.
- יעקב הדם שלי.
- {עמית זועם ושובר את המקל בעזרת הברך.}
- יעקב מה עשית?! עכשיו אתה הוצאת אותי להורג.
- עמית (זועף) אני לא מבין אותך, למה אתה לא זורק את אשתך מכול
 המדרגות וסוגר את הדלת?! תחליף מנעולים. שתלך לעזאזל!!!
- יעקב (רועד) למה שברת?! עכשיו דרגת האלימות תעלה ותשבור לי את
 העצמות!
- עמית למרות שאני חייב ללכת. אני נשאר איתך עד שהיא תגיע.
 אני אתייצב מולה ואגיד לה שאני שברתי את המקל!
- יעקב לא כדאי לך לעשות את זה, היא לא תהסס להרביץ לשנינו כאן לעיני
 כולם ובסוף תתלונן שהצקנו לה ופגענו במקל שקיבלה בירושה.
- עמית (לוחש ליעקב) יש פה שוטר עד!
- יעקב (מגחך) שום דבר לא ירתיע אותה, היא תרביץ גם לשוטר.
- עמית היא תרביץ גם לי?!
- יעקב (לוחש) לך ולשוטר ולמי שיעמוד בדרכה. אין לה פחד, לא ממשטרה,
 לא מרשויות הרווחה, ולא משום אגודה להגנת האזרח.
- עמית מה אומרות הרשויות?

- יעקב מה יגידו? בעיות נפשיות.
- עמית משטרה?
- יעקב לא יאמינו, בטענה שהגבר הוא האלים.
- עמית יושב פה שוטר, אתה רוצה שנשאל אותך?
- יעקב שלא תעז!
- עמית אתה בטח הולך ומחבק אותה, ומנחם אותה כשהיא בוכה?
- יעקב נכון, איך אתה יודע?
- עמית אתה מתנהג בדיוק כמו אישה שכל יום היא אוכלת באותה מסעדה ובכל יום היא מקבלת שלשול וממשיכה ללכת לאותה מסעדה, ולא לומדת את הלקח?
- יעקב טוב יותר לספוג את העלבונות ולהיאחז בענף חלש ולא להתנתק ממנו ולפול ארצה ולהתרסק, אני מוכרח להמשיך ולהחזיק בו עד להתפרצות האלימה הבאה. אין מה לעשות, ככה אני גדלתי.
- עמית בטח בלב אתה אומר; "אסור להרביץ לנשים... אני פוחד לעשות את זה... אני הרבה יותר חזק ממנה.... אני לא רוצה לתקן עוול בעוול."
- יעקב איך אתה יודע?!
- עמית ככה לא פותרים בעיות, אלה מחשבות של תבוסתן.
- }השוטר מתקרב אליהם.
יעקב ועמית משתתקים.}
- שוטר סליחה, יש לכם אש?
- יעקב+עמית לא מעשנים.
- }השוטר ממשיך דרכו החוצה.}
- שוטר טוב מאוד... שומרים על אוויר נקי... (צחוק מתגלגל ויוצא.)
- יעקב ומהו פתרון הקסם שלך? אני יודע שהיא ואני לא שוויכוחות, אל תראה אותי אחד שנראה כזה רכרוכי, אני בחור חזק.
- עמית אתה לא צריך לשכנע אותי, רואים.
- }שתיקה. יעקב שוקע במחשבות.}
- יעקב (פתאום) ואיך הזוגיות אצלך?

- עמית (מתקשה להוציא את המילים.) אני לא יודע איך להתחיל...
(מעייף מבטים חדים ומתוחים לצדדים.)
- יעקב (מתוך אינסטינקט, גם מעייף מבטים לכיוונים של עמית.)
הסתבכת?
- עמית אחרי מה שסיפרת, אני לא יודע איך להתחיל...
עזוב, אולי פעם אחרת.
- יעקב אני חשפתי.
- עמית גם... הבעיה היא...
גם אני...
גם אני באותה צלחת, סובל, שותק ומתבייש לספר לך, ובכול יום אני מתפלל לאלוהים שאופניים חשמליים או אוטו ידרוס אותה.
- יעקב (המום) אתה?!
- עמית כן, אני.
- יעקב קשה להאמין עליך. גם אתה הגיבור?!
- עמית כן.
- יעקב אתה לא חבר!
- עמית למה?
- יעקב אני יושב ושופך את הלב שלי בפניך במשך חצי שעה, אתה נותן לי עצות של גיבור ומסתיר את הגיבנת שלך?!
- עמית כי אצלך זה היה דחוף!
- {רואים את השוטר שחוזר, שותקים עד שיעבור אותם.}
- עמית (בלחש) התביישתי. אני מציע לך עצות שאני בעצמי לא מסוגל ליישם
אותן, ככה זה תמיד עובד...
(חושף את עורפו) הנה תראה... רואה?
גם אני קרבן!
- יעקב ממתני זה?
- עמית זה טרי מאתמול.
- יעקב תראה עוד... אל תיגע, בעדינות. (מראה לעמית את הסימנים בגב.)
- עמית הלכת לרופא?

- יעקב השתגעת?!
- עמית ומה אלה? הם נראים במצב לא טוב, נראה לי שאלה סימנים של ציפורניים, אלה לא סתם שריטות, אלה תעלות זיהומיות. (נוגע לו בפצעים.)
- יעקב (קופץ) איי... ביקשתי ממך לא לגעת! (מראה מקום אחר.) כאן הכניסה לי חבטה עם שפופרת טלפון, שוב ושוב; "שבפעם הבאה תזכור מה שעשית ולא תעשה שוב..." וקוראת לי "עמלק" מרביצה, קורצת ומחייכת לי, אחר כך צועקת; "זָכוֹר אֶת אֲשֶׁר-עָשָׂה לְךָ עַמְלֵק בְּדַרְךָ בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרָיִם:" פאאך... חבטה... "זכור את אשר עשה לך עמלק." פאאך... חבטה.
- עמית מה עשית לה?
- יעקב תליתי את התחתונים שלה לייבוש בלי למתוח את הקפלים... (רואה את אשתו מרחוק, ולא מאמין. בקוצר נשימה.) אוי אלוהים, אוי ואבוי לי...
- עמית (נבהל ולא מבין מה קורה ליעקב) תיקח נשימות קצרות...
- יעקב אל תסתכל מיד, אל תסתכל! אויב מצד ימין. דבר רגיל, תחליף נושא, היא מתקרבת אלינו.
- עמית (משנה נושא. בקול.) אז... מה יעקב... בסרטים של היום גיבורות העל, אלה הן נשים.
- יעקב (מצטרף ועושה תנועות גדולות בידיים) בסרטי הפעולה של נשים יש יותר צפיות מאשר לגיבורים גברים... וונדר וומן... (מזווית הפה) תסתיר את המקל השבור...
- {עמית לא מצליח לגעת במקל.
השוטר מתקרב אליהם.}
- שוטר לא יכולתי שלא לשמוע אתכם מדברים, אפשר להצטרף לפני שהיא תגיע?
- {עמית ויעקב מסתכלים אחד בשני וללא היסוס, קופצים על המציאה.}
- עמית בטח! בוא שב...
- יעקב אפילו רצוי.
- עמית טוב, אני רואה שיש לך גיבוי... (קם) אני... לצערי צריך ללכת כבר... לבשל.
- יעקב אתה פוחד.

עמית	ממי?
יעקב	מאשתי.
עמית	(עם יציאתו) מאשתי יותר... נדבר. (יוצא.)
{רות נכנסת, נראית אישה חביבה.}	
רות	(קוראת אחרי עמית.) עמית לאן אתה בורח.
עמית	(מבחוץ) ממהר לבשל...
רות	(צוחקת עליו) עמית השפן בורח.
יעקב	מיהר לבשל.
רות	לבשל?! מיהר לקבל... אבל עמית בעל טוב. שלום אדוני השוטר, מה עשו שני הליצנים?
שוטר	אנחנו מנהלים שיחת גברים.
רות	(מתקנת) רכילות גברית! רוצים שאני אמשיך ללכת, נכון?
שוטר	אם לא אכפת לך.
רות	אשב בצד ואחכה לבעלי האהוב.
שוטר	תיפגשו כבר בבית.
רות	(מבחינה במקל שלה) מה זה? (מרימה את המקל ובוחנת) זה שלי?! מה הוא עושה כאן?! מי שבר אותו?!
יעקב	(מגמגם) אאא... ניי... נתקלתי בו ונפלתי עליו... אני בדיוק בדרך לקנות אחד חדש. הוא נשבר לי... נתקלתי בו כשעשיתי ספונג'ה...
רות	שברת לי את הירושה? טוב אם אני לא רצויה כאן, אני הולכת לתופרת ואחר כך אהיה בבית. (הולכת מספר צעדים ופונה ליעקב) תבוא מהר... אני כבר מתגעגעת אליך. (יוצאת)
יעקב	אל תראה אותה ככזאת אישה חיננית. יש לה התקפי זעם, כל התקף כמו רעם. כל שריטה חריטה.
שוטר	צר לי לשמוע את כל זה, ואני שמח שהקשבת לי לכם. יש לי עצה.
יעקב	עצה?
שוטר	אגלה לך, (ממתק סוד) גם אני באותו מלכוד, בעצם הייתי.

- יעקב גם אתה מאלה!?
- שוטר ועוד איך.
- יעקב מה זאת אומרת "הייתי" אפשר לצאת מזה??
- שוטר הייתי מוכה, אבל הסימנים עדיין חרוטים בגופי עד היום.
- יעקב אתה שוטר... גם לכם יש דברים כאלה?
- שוטר אנחנו בני אדם לא?
- יעקב יש לך דוגמה להראות?
- שוטר (בודק שאף אחד מסביב, ומראה את חזהו)
זה האחרון, לפני חצי שנה. (ממהר להסתיר)
- יעקב וואו... תראהתראה עוד פעם... פשטה לך את עור.
- שוטר (מראה את צווארו) אתה רואה את זה? תשתדל בלי להתקרב יותר מדי ואל תגיב בקול.
- יעקב (מתקרב) וואו...
- שוטר אל תתקרב יותר מדי, תתרחקתרחק, שלא ייראו.
- יעקב איך עשתה לך את זה?
- שוטר (מביט לצדדים בחשש.) משיפוד ברזל... בבית חולים לא ידעו מה זה, חשבו שנדקרת על ידי מחבל. על יד העורק הראשי, ניצלתי בנס... אף אחד לא האמין שאצא מזה. צר לי אבל אני לא יכול להראות לך את הגב שלי, מלא כוויות של סיגריות.
- יעקב ואתה עוד ממשיך לעשן?
- שוטר אלקטרונית, בתהליך גמילה.
- יעקב ואין נזק נפשי?
- שוטר הולך לטיפול פעמיים בשבוע.
- }עמית מציץ.
{יעקב רואה אותו אך לא מגיב.
- שוטר אמרתי לעצמי עד כאן, סיפרתי לחבר אחד בלבד, והוא הפנה אותי למטפלת מיוחדת, היא פרופסורית לטיפול בזוגיות ומומחית באלימות נשים כלפי גברים. (מוציא מכיסו כרטיס ביקור) קח, צלצל אליה,

תיקבע פגישה. אצלה הכול הולך מהר. היא עושה את הטיפול בבית הלקוח עם האישה בדיסקרטיות. אני מציע לך, לא לספר כלום לאשתך, עד שתיקבע עם הפרופסורית, חשוב שאשתך תהיה בבית בזמן הטיפול!

- יעקב אתה בעצם אומר לי, שיש סיכוי שהמצב שלי יהיה נורמלי.
- שוטר בדוק.
- יעקב או שיהיה גרוע יותר.
- שוטר מה כבר יכול להיות לך גרוע יותר?
- יעקב שתהרוג אותי בשנתי כמו שניסתה פעם.
- שוטר יש אנשים אלימים שלא מעוניינים ומסוגלים לעזור לעצמם, אני בא ומציע לך עזרה לפני שאתה מת. תנסה את המטפלת הזאת לפני שאתה הופך לפגר. אתה תברך אותי.
- יעקב אתה בתור שוטר לא יכול לעזור?
- שוטר לא חביבי, בהצלחה, ואל תהסס, אם התסס שמך יתנוסס. אל תשכח את הדבר החשוב ביותר. בהזדמנות הראשונה תתקין מצלמה, דחוף! (יוצא)
- עמית (מציץ מהצד) יעקב, הוא הלך?
- יעקב לא הלכת הביתה?
- עמית לא, סתם תירוץ, לא רציתי שייזכר בי פתאום.
- יעקב השוטר?
- עמית כן.
- יעקב מה עשית?
- עמית הוא רשם פעם תלונה והתחצפתי, עזוב, מזל שלא זכר אותי.
- יעקב הוא דווקא שוטר נחמד מאוד, הציע להתקין דחוף מצלמה.
- עמית אצלי יש, אני אעזור לך.
- יעקב עכשיו?
- עמית למה לא? התקנה אלחוטית פשוטה.
- יעקב ועמית יוצאים. אור יורד.

סצנה 2

המקום: חדר בביתם של יעקב ורות. יעקב ועמית מתגנבים פנימה.

יעקב	(קורא) רות? ... רות את פה? ... (הולך לבדוק בחדרים, שירותם ובמקלחת)
עמית	(קורא) רותי, רותי...
יעקב	(ממהר לעמית) אל תקרא רותי, היא שונאת את זה! רות, רות...
עמית	היא לא פה...
יעקב	קדימה תוציא את המצלמה.
עמית	(מוציא את המצלמה) בינתיים תרים לה טלפון תשאל איפה היא.
יעקב	(ממהר לחייג) רות? ... זה אני... איפה את חמודה? ... רציתי להגיד לך יכול להיות שאחר, אז אל תדאגי... יפי אני אשתדל למהר... מה פתאום, אני לא הולך לשום מקום, הולך ישר הביתה... ביי. (לעמית) יש לי תחושה שאשתך ואשתי מחליפות מתכוני מכות.
עמית	(מסמן על השולחן) זה השולחן שאתה...
יעקב	זהו שטח ההפקר.
עמית	בוא נעשה את זה מהר. תסתיר את המצלמה שם.
יעקב	לא שם. שם, שלא יראו אותה.
עמית	היא אוהבת לקרוא ספרים?
יעקב	לא.
עמית	מצוין, תניח את המצלמה בין הספרים.
{שניהם ממהרים לסדר כך שיישאר פתח קטן למצלמה.}	
עמית	מה שטוב במצלמה הזאת, היא פנורמית, בכל מקום שלא תניח אותה היא תתפוס מרחב של מאה ושמונים מעלות.
יעקב	צריך להגדיר במחשב. (ממהר לחדר להביא את הלפטופ). קדימה אני במחשב.
עמית	היא על און, אוטומטית. (מחכה בציפייה) יש?
יעקב	לא?

- עמית עכשיו יש?
- יעקב (אחרי שתיקה קלה) עכשיו יש.
- {תוך כדי שהם עסוקים, רות נכנסת. עם נבוט בייסבול. עומדת בפיוסוק בעמידה אימתנית. יעקב ועמית לא שמים לב שנכנסה.}
- עמית יפה. רק תדאג שהיא לא תשחק במחשב שלך.
- יעקב שמתי הסתר סיסמה.
- עמית עכשיו אתה לא צריך יותר לדאוג, המצלמה תעשה את העבודה. טוב עכשיו כדאי שאני אלך. תסגור את המחשב.
- יעקב חכה נצא יחד ואני אעמיד פנים שאני מגיע לבית אחריה.
- {שניהם מסתובבים ורואים אותה. עמית ויעקב נבהלים. רות מתקרבת אליהם כמי שהולכת להשתעשע. יעקב ועמית מפוחדים. מתפצלים.}
- יעקב עמית לך הביתה, אני אסתדר.
- עמית (באיום מפוחד) אם את תרביצי לי אני אגיד לאשתי! ואני אתלונן במשטרה אני לא בעלך, ויעקב יהיה העד שלי.
- רות יש את אשתך שמחכה לך בבית עם הפתעה גדולה מזו, לפי המתכון שלי. (רומזת לנבוט שבידה)
- עמית אוי ואבוי לי... (ליעקב) תחזיק מעמד!... (ממהר לצאת)
- יעקב (קורא לעבר עמית) אל תדאג, באירן קשה יותר.
- {רות עומדת ומוכנה לקרב. יעקב רועד בקוצר נשימה.}
- רות אתה רואה... שברת מוט קיבלת נבוט. (עומדת כשחקן בייסבול ומניפה מספר פעמים באוויר לחימום)
- {יעקב נכנע הולך לשולחן ושוכב על ביטנו, כשחצי פלג גופו העליון על השולחן, וחושף את ישבנו. רות מרימה את הנבוט ומחליקה אותו על ישבנו. יעקב, מהבהלה פונה וכורע ברך ומתחנן.}
- יעקב רות אהובה שלי, קצת רחמים עליי היום... אני מתחנן בפניך, זה לא יקרה יותר, טעיתי, טעיתי ולא ידעתי שטעיתי, אם הייתי יודע שאני טועה, לא הייתי טועה.... אני לא אעשה יותר בעיות... כל מה שתגידי זה ספר תורה בשבילי.

רות	(שמה את הנבוט במפשעתו) סיפרת לשוטר שאתה מקבל מכות?!
יעקב	אה... (משחק משתומם) אני? ... לא, מה פתאום...
רות	אתה בטוח?!
יעקב	בבקשה לא עם הנבוט. אם הביצים חשובות לך לעתיד תרחמי עליהן. ואת יודעת שיש לי עצמות חלשות, עם סדקים וחוסר סידן.
רות	(תופסת אותו בגרונו) דיברת עם השוטר על המכות? ! כן או לא! את האמת יעקב!
יעקב	(בקול דק) קצת.
רות	כמה קצת?
יעקב	קמצוץ.
רות	(באיום) יעקב!
יעקב	קצת יותר מקצת... גם הוא קיבל מכות... כולם מקבלים מכות... זה בסדר, כולנו באותה סירה... איזה יפופי...
רות	ומי נהנה הכי הרבה?
יעקב	את?
רות	מי?!
יעקב	איזה מטומטם אני, בעיקר אני... אני בראש הנהנים... אני מתחנן תסלחי לי הפעם!
רות	קום קום קום... בוא בוא בוא... (זורקת את הנבוט על הרצפה, ותופסת אותו בעורפו) לכמה חברים סיפרת עלי? אה? תענה לי!
יעקב	אף אחד... אין לי יותר חברים... איבדתי את כל החברים...
רות	לא לשקר לרות!
יעקב	את שונאת לראות אותי איתם, והם שונאים לבוא אליי, כי, כי...
רות	כי, כי, כי מה?!
יעקב	כי, את ק ק ק...
רות	אני קאקא?!

- יעקב חלילה. את ק-קרה אליהם.
- רות לא סיפרת אפילו לאלה שראו את הסימנים שעל הצוואר?
- יעקב מה פתאום שאני אספר? להשפיל את עצמי?
- רות אז כן הלכת לחברים...
- יעקב אולי עברתי שם בטעות.
- רות לא משקרים לרות.
- יעקב עברתי ונשארתי קצת.
- רות למה הלכת לבקר את החברים שלך עם צוואר חשוף?
- יעקב התגעגעת אליהם.
- רות עכשיו לך ותסגור את עצמך בבית השימוש. (דוחפת אותו לתא)
- יעקב (ממהר) תודה, לא אשכח לך את הג'קטה הזאת... (ממהר לתא)

רות יוצאת מהחדר בכעס.
יעקב מדליק את האור בתא. יושב מתנועע כבתפילה.}

- יעקב שָׁלַח לִי רְפוּאָה,
 חֲנִינָה וְחֲמֵלָה,
 לְנַפְשִׁי הָאֲמֹלָלָה .
 תֵּן לִי אֶת הָעֵז וְכוּחַ,
 תְּבִיא לִי הַגָּאֵלָה וְלִסְלִיחַ.
 חָזַק אוֹתִי לְעֵבֶר אֶת הַיּוֹם בְּשָׁלוֹם,
 וְלֹא לְעֵלוֹת לְגֵרָדוֹם.
 תִּשְׁלִיךְ אֶת כָּל הָרַע לְמִצּוֹלוֹת,
 הַפּוֹף אוֹתָם לְגֵרוֹטָאוֹת.
 בְּאוֹתָהּ הַיָּדְמָנוֹת גַּם אֶת כָּל חֲטָאִי,
 שֶׁהַכֹּל יִהְיֶה כְּכֹר מֵאֲחוֹרַי.
 תֵּן לִי אֶת בְּרִיאֹת הַגּוֹף וְהַנֶּפֶשׁ,
 וְזָרוֹק אֶת הַנְּשָׂאָר לְרַפֵּשׁ...

רות חוזרת לחדר עם כותונת לגופה. בידה מזרן יוגה מתאים לגודל השולחן.}

רות אני שומעת שאתה מזמר שם על רפוש?

יעקב מתפלל לנפש.

רות את מי אתה מהלל או מקלל?

יעקב עודדתי את עצמי.

רות בוא אלי...

רות משתרעת על השולחן כשהמוט בידה. מתפתלת כמו נחש עם קולות ותנועות מגרות. מסלסלת את שמו}

רות יעקב, בוא אני אמרח לך שמן...

יעקב בוא אליי גבר סמרטוט שלי.

יעקב (יוצא מהתא כפוף ורועד בכל גופו)

אני לא יכול, את לא רואה שאני כולי רועד, רוטט כמו טלפון נייד...
אולי נדחה?

רות אני אוהבת את הרטיטות האלה, בוא.

יעקב (הרעידות מתחזקות) אני לא יכול ככה...

רות בוא ויברטור שלי...

יעקב בבקשה ממך...

רות (פוקדת) בוא מיד לפני שאני קמה אליך! (ומיד מתפתלת עם אנחות.)

יעקב אוי אלוהים, הנה היא יש מתחילה עם הנחש...

רות בוא אביר חלומות, תעיר את הכלי המדובלל שלך.

יעקב (על קצות אצבעותיו בברכיים רועדות) אני, לא מרגיש טוב...
השרירים לא עומדים... בעומס...

רות אני צריכה שריר אחד, תביא את השריר המדולדל.

יעקב יש לי חולשה בעצמות.

רות אני יודעת מותק, גם אני לא מרגישה טוב, חסרים לי ויטמינים...
(מלקקת את שפתייה.) בוא שק עתיר חלבונים שלי... בוא גבר
מולטיוויטמין, בוא תפנק אותי.

יעקב (מתקרב) אני... אני...

רות (פתאום בצעקה) זוז כבר! מה אתה דורך על ביצים?!
(ומיד ממשיכה להתפתל בחושניות.)

יעקב הו, הנחש המתפתל הזה... (עומד מולה. מכסה בשתי כפות ידיו את מפשעתו ומדבר לאבר מינו)
אל תראה אותה. תעמוד על שלך!
סליחה, אל תעמוד!
תעמוד על זכויותיך להיות רופס, אל תזקוף קומה!
אני מצווה עליך להיות מדולדל...
מטומטם! אידיוט! היית אידיוט תישאר אידיוט... מה אתה עושה?!...
(בזעם עצור) אל תעשה לי את זה!
(עוצם עיניים) גולדה, גולדה, גולדה...
(מציץ לאבר מינו.) גולדה לא עוזרת...
אל תיכנע מול הנחש המתפתל...
(בקול) "על החיים ועל המוות"...

{יעקב לוקח תנופה ומזנק עליה.
רות מתחילה לחנוק אותו.
יעקב מפרפר.}

רות כשאני אומרת לעשות משהו תעשה?!
יעקב (מחרחר) כח... אח...
רות מה? אני לא שומעת.
יעקב כח... כן...
רות (בתשוקה עזה.) בוא שלחן אותי יעקב!... (קוראת בקול) קדימה יעקב... שלחן אותי... תזעזע לי את הרהיטים!...

{רות מטלטלת אותו מספר פעמים תוך כדי גניחות.
בסוף האקט, היא דוחפת ובוועטת בו ומגלגלת אותו לרצפה.}

יעקב תודה לך... הפעם עבר מהר....
יעקב חומק לחדר אחר. רות מפהקת והולכת לשון.
אור יורד.

סצנה 3

אותו מקום מאוחר יותר.
רות עם ארגז כלים גדול, מתחילה לבחור כלי עבודה מתוכו.

יעקב	(נכנס) את הולכת לתקן משהו?
רות	כן, רוצה לעזור?
יעקב	תגידי לי מה לעשות ואני אעשה.
רות	אתה תהיה העוזר.
יעקב	(מרוצה) שנקצר את הרגליים השניים של השולחן שיהיה מאזן שווה?
רות	אולי נקצר חלקים אחרים. (מחפשת כלי ובסוף מוציאה מברגה.) מה דעתך על המברגה? סוללות ליתיום, אתמול רכשתי אותה. (מפעילה אותה) עובדת מצוין... אולי אתה רוצה להתקלח קודם?
יעקב	האם יש סיכוי שאי פעם נאהב אחת את השני באמת ונהיה זוג...
רות	(קוטעת אותו) צריך לעבוד כל כך קשה בשביל אהבה. (מוציאה שוט ומכה בשוט באוויר) איך זה?
יעקב	זה טוב מאוד לסוסים.
רות	וליחסים... (שולפת גרזן) איך זה? אני אוהבת את עוצמת הגרזן, נהנית לראות את הקצב מבתר. (מלקקת את חוד הגרזן.) חד כתער.
יעקב	זה, זה... בדיוק הכלי שאני צריך לפירוק עופות.
רות	כלי רב-פירוקי.
יעקב	נראה מפלצתי.
רות	אמתי בדיוק מה שרציתי.
יעקב	(ממעייט מערכו של הגרזן) אולי הוא לא מהותי... לא יצירתי... לא איכותי... סתם מפלצתי.
רות	אבל יש לו אותי.
רות	(מוציאה סכין יפני) תראה איזה יופי?

יעקב זה... זה... סכין, נחמד מאוד.

רות הוא כל כך חד, כשחותכים לא חשים את הכאב. אתה יודע, בשוק הכרמל משתמשים בסכין היפני לחיתוך דגים, והדגים לא מוציאים מילה מהפה. (צוחקת מהבדיחה של עצמה)
צריך לנסות את זה פעם...
(שולפת מהארגז שבריייה) ומה אתה אומר על...?

סצנה 4

צלצול בדלת. יעקב רץ לפתוח את הדלת.
פרופסור זינה נכנסת. במבטא רוסי בולט מאיים/כועס. במהלך התחקיר רושמת מספר נקודות.

זינה שלום! אני פרופסור זינה!

יעקב (לרות בגמגום) זאת-זאת, זאת פרופסור זינה שסיפרתי לך עליה.

רות ברוכה הבאה אלינו, אני כל כולי גאה ונרגשת.

זינה נעים מאוד, אני פרופסור זינה, מומחית לטיפול בזוגיות, בגברים ונשים כאחד. ניגש לתחקיר קצר. מה הבעיה?

רות (מצביעה על יעקב) הבעיה לפניך, והמתוחקר לרשותך.

זינה תגידי גברת רותי.

רות (בכעס) רות! אני לא חברה שלך שתקראי לי רותי!

זינה באופן כללי, את מרביצה לפעמים?

רות מה פתאום, חס וחלילה!

זינה (ליעקב) היא מרימה עליך יד?

יעקב ידיים, מקל, חגורות, פטיש, שוט... הכלים החדשים פרוסים לפניך.

רות גברת מטפלת.

זינה בבקשה! את רות לא רותי. אני לא גברת אני פרופסור זינה!

רות פרופסור זינה, את מאמינה לו? אני אף פעם לא יזמתי, לפעמים הוא מבקש שאני אעשה... את יודעת, יש לו את הקטע הזה, של מזוכיזם. הנה את רואה את ארגז הכלים, הוא בדיוק עמד לבחור באיזה כלי הוא רוצה שאשתמש כדי ליהנות ממנו. הוא מכריח אותי. אני מתה עליו... הוא כל נשמתו. (הולכת ומחבקת אותו, מנשקת וצובטת אותו כך שזינה לא תראה.)

יעקב	(סובל בשקט) אהה...
רות	בזבוב אני לא יכולה לגעת.
זינה	בזבוב לא, אבל בגבר שלך, כן!
יעקב	(מקבל עוד צביטה וסובל בשקט) אהה...
רות	את רואה איך הוא נהנה? איך אני יכולה להרים יד על בעל כזה אהוב? תראי אותו, גבר שלי הוא המלך בבית. תראי אותי, אני אישה רגילה, שיפחה פשוטה.
	{רות, בינתיים עברה ועמדה לפני יעקב כשגבה מופנה אליו, צמודה אליו, מושיטה את ידה לאחור ואוחזת לו באשכים. יעקב מתפתל בשקט.}
רות	הוא לפעמים, גבר בלי ביצים. (ליעקב בזווית הפה ובשקט) אני אראה לך מה זה... (בקול) ימים ארוכים מחכים לנו, נכון יעקב?
יעקב	(בקוצר נשימה.) כל... מה שהיא אומרת נכון.
זינה	כל מה שהיא אומרת, נכון?!... (מתקרבת ליעקב.) בשביל מה אני פה?!
יעקב	כי הימים נעשים ארוכים מיום ליום...
זינה	(מציינת לעצמה.) הכחשה.
יעקב	היא אישה אינטליגנטית מאוד, היא מצליחה להערים על כולם.
זינה	(לעצמה) התעוררות.
רות	אני המתלוננת.
זינה	(לעצמה) הגנה מצד האישה. (לרות) את יכולה להביא לי משקה קר בזמן שאני עושה דיאגנוזה?
רות	(רומזת ליעקב ללכת.) יעקב. {עומד ללכת.}
זינה	(עוצרת בעדו) אני רוצה לקבל מידה של רות!
רות	ברצון, תגידי שאת רוצה להיות אתו לבד, בבקשה, העיקר שהטיפול יהיה טוב, תזכרי את זכויות האישה...
	Women's liberation.
	רוצה מיץ טבעי?
זינה	בשמחה.

{רות יוצאת.}

- זינה אני אתקן הכול. צריך הרבה כוח וסבלנות. מה היא עשתה לך?
- יעקב (מדבר מהר לפני שרות תחזור) מצאתי את עצמי מתגונן משריטות, צביטות, בעיטות, תלישות שיער, כאפות, פטיש, מברג שוט... עכשיו יש לה מברגה וגרזן... חדשים שרכשה וסכין יפני חד. (בהיסוס) אבל... איך אני אסביר לך... תראי, יש לה ימים טובים ויש ימים רעים.
- זינה ורוב הימים?
- יעקב רעים.
- זינה איך אתה חי עם זה?
- יעקב אני הרבה יותר חזק ממנה, אבל...
- זינה (ממשיכה את המשפט שידוע לה היטב) "...אבל בחיים לא ארים יד" ככן, שמענו והבנו.
- יעקב נכון, בחיים לא ארים יד על אישה.
- זינה להרים יד, לא! אבל אני אלמד אותך איך להגן על עצמך.
- יעקב שינוי חד משי ממצב אחד למצב הפוך יעשה לי קצר בגולגולת.
- זינה יש לה נימוקים, סיבות?
- יעקב אני מחפש נימוק אחד כדי שאוכל ללחוש לאישה הזאת באוזן ולשכנע אותה לשנות את ההרגלים שלה בזוגיות, ואין.
- זינה איך בלילות?
- יעקב באחד הלילות, ישנתי, והיא לא הצליחה להירדם, ומרוב שעמום, ככה סתם התחשק לה להשליך עליי שעון מעורר ישר לפנים, וצעקה; "תתעורר".

{רות חוזרת.}

- רות (בהכרזה) מיץ טבעי נסחט במו ידיי. הכנתי גם לך. (יעקב מסמן שהוא לא רוצה)
- אני רוצה רק שתדעי, כל דבר שאני עושה לבעלי, בא מאהבה. (ליעקב, ברמיזה) מה אתה עושה פרצוף של, "לא נעים ועצבני"? תענה, אחר כך אל תתלונן בלילה שאתה לא שולט, ותתפתל מכאבים... ו... אני צריכה לקום לטפל ולפנק אותך. (במבט מאיים וברמיזה) ושאני אכין לך תה עם ביסקוויטים! נכון שהבנת אותי יעקב?!

- זינה איך יחסי המין שלכם?
- יעקב הם...
- רות (קוטעת אותו) מדהימים, הוא מלך, גבר עם ביצועים מגוונים.
- זינה מה אתה אומר?
- רות (במבט מאיים) מה אתה אומר יקירי?! תמיד יש משהו שאתה אומר שגורם לי להרגיש שהאהבה שלנו מאוימת. אתה יודע שאני לא יכולה לחיות בלעדיך.
- יעקב כן, בטח... (בציניות) יש בינינו אהבה מדהימה, כשהיא מחייכת אליי, אני מרגיש שהעולם מחייך אליי, אני מטורף עליה, שוכח את כל הצרות שלה וזוכר רק את הצרות שלי... (רות עושה תנועת איום קלה) ולהיפך! רוב הזמן אני רואה רק את האושר בעיניים.
- זינה (לעצמה) פחד... ניסיון חנופה... (ליעקב) הבנתי אותך מצוין! (לרות) את מכחישה שאת מרביצה לו?
- רות פרופסור זינה, שאלתך מיותרת פוגעת ומעליבה.
- זינה אחרי שעשיתי חושבים, אני בוחנת את הנתונים ומתאימה את הטיפול הזוגי. אצל כל זוג זה אחרת. אצלכם יהיה טיפול מיוחד. טוב, השאלה שלי היא שאלה זהה. מי מכם הבעיה?
- יעקב+רות (יחד) הוא/היא.
- זינה את ראשונה, מה את עושה לו?
- רות הוא עושה לי.
- זינה מה הוא עושה?
- רות מרגיז.
- זינה מרגיז זו לא תשובה., עכשיו את מרגיזה אותי, תצאי מפה!
- רות את לא עושה לי טיפול?
- זינה (בחריקת שיניים) אמרת שהוא הבעיה, אני עושה לו קודם טיפול, ואחר כך לך. מה את עומדת! זוזי! לא להפריע!
- {רות עדיין עומדת ולא זזה.}
- זינה (מצווה) תצאי מפה מיד!

{רות נבהלת וממהרת לצאת.}

- זינה (ליעקב) אתה ראית איך היא ברחת? ככה מתחיל טיפול.
 יעקב אחרי הטיפול, התקפי הזעם שלה ייפסקו?
 זינה תלוי בך. עכשיו דבר ראשון, בוא לפה. בוא אל תפחד אני לא ארביץ לך. תן לי סטירה.
 יעקב מה!?!
 זינה שמעת מה אמרתי. תן לי סטירה!
 יעקב (בקול) רות!

{רות נכנסת בחופזה}

- זינה (לרות) בחזרה למקום מיד!
 רות (בכעס) בעלי קרא לי!
 זינה בעלך הוא שלי עכשיו! את בחוץ!

{רות יוצאת.}

- זינה בוא לפה. (מסמנת לו לסטור לה)
{יעקב מעביר על פניה ליטוף.}
 זינה מה זה? אתה מורח לי קרם פנים? תן סטירה כמו גבר!
 יעקב לא נעים לי, אני לא מסוגל.
 זינה טוסיק אתה אוהב?
 יעקב אם הטוסיק יפה, זה החלק הכי אהוב עלי אצל אישה. (לוחש) אני התחתנתי עם רות בגלל התחת היפה שלה.
 זינה וקיבלת חיים שווים לתחת...
 (שולפת מהתיק מקל מתקפל) תחזיק, תחזיק חזק! תהיה גבר!
 (שוכבת על השולחן, לצידה). עכשיו... הטוסיק הזה אוהב מכות, תרביץ לטוסיק שלי... תיתן, אל תפחד.
{יעקב עומד רועד עם המקל, מתמהמה, רוצה ואינו יכול.}
 יעקב עם המקל?
 זינה עם המקל.

יעקב לא, לא מסוגל.

זינה אתה רוצה את הטוסיק של רות?

יעקב או לא-לא בחיים לא.

{רות מופיעה בפתח}

רות קראתם לי?

זינה את מחבלת בטיפול, צאי מפה!

{רות יוצאת.}

זינה (ליעקב) הטוסיק שלי לא יפה?

יעקב הוא יפה, אבל אני לא מכיר אותו.

זינה תכירו, יעקב זה טוסיק, טוסיק זה יעקב, הוא מחכה תכה. אם אתה אוהב טוסיק, תן לי בטוסיק.

יעקב אני מוותר על הטוסיק.

זינה תן פליק אחד על השולחן, כאן על יד הטוסיק.

{יעקב מרים את המקל, מהסס ובסוף חובט חבטה רכה מאוד לידה.}

זינה עכשיו תוסיף עוד קצת מהירות ותצא לך חבטה חזקה!

יעקב (חובט) ככה?

זינה יופי, יש לך את זה... עכשיו חזק יותר עם צעקה, ועיניים אכזריות מאיימות ככה, (מדגימה) אהה!

{רות מופיעה בפתח}

רות קראתם לי?

זינה צאי בחוץ!

{רות יוצאת.}

זינה (ליעקב) הבמה שלך.

יעקב (בקול חלש וחבטה רכה.) אה...

זינה יפה יעקב, זה היה חזק מאוד. יש לך את זה. עכשיו אתה מוריד את המקל הכי מהר שאתה יכול, חזק כמו גבר. תחשוב שאתה במילואים, בא אליך מחבל עם סכין ביד, ורוצה לדקור אותך ואתה נותן במקל.

{יעקב עומד לחבוט. זינה עוצרת אותו מיד.}

זינה רגע, רגע, לפני את צריך להגיד את המילים "אללה אכבר" ואתה חובט... מוכן?

יעקב (מתכוון למשימה) כן.

זינה תגיד.

יעקב (בקול רם.) אללה אכבר!

**{ליעקב יוצאת צעקה אך לא חובט.
רות נכנסת בבהלה.}**

רות מה את עושה לבעלי?!

זינה אנחנו מתרגלים.

רות הוא רק שלי, את לא נוגעת בזכויות שלי.

זינה בבקשה לא להפריע. תלכי בחזרה לחדר! (בכעס) מה את עומדת, תלכי מיד! (מגרשת אותה כמו שמגרשים תרנגולות) קישטה, קישטה...

**{רות ממחרת לצאת.
זינה ויעקב עוקבים אחריה עד ליציאתה.}**

זינה אתה יודע לתופף?

יעקב הייתי פעם מתופף של להקת הפינגווינים בשכונה.

זינה זוכר?

יעקב זוכר ככה ככה.

זינה בשביל התרגיל מספיק ככה ככה. (יורדת על ארבע) עכשיו אתה תתופף על הטוסיק שלי, ואני צריכה לנחש איזה מוזיקה יוצאת מהתחת שלי...
(כורעת על ארבע על השולחן, מבליטה את ישבנה)
עכשיו תתחיל.

{יעקב מתבונן בישבנה ולא יודע מאיפה להתחיל לתופף, לבסוף מתחיל לתופף בעדינות.}

זינה אני בקושי שומעת! תן חזק יותר ותגביר קצב, כמו שעשית לשולחן... יופי תמשיך, יש לי טוסיק חזק אל תפחד...
(מעודדת) קדימה יעקב, יש לך את זה...

יעקב מתופף ומתחיל ליהנות, הוא מגוון את הטיפוף בכל מיני מקומות בגופה, גם על השולחן.

זינה (חושבת ומנסה לנחש של מי הטיפוף)
 זה של פינק פלוד... ?
 הרולינג סטונס... ?
 סנטנה... ?
 החיפושיות... ?

{יעקב שולל אחד אחרי השני.}

זינה עכשיו תעשה לי טם-טם בטוסיק.

יעקב מה זה טםטם?

זינה תופי טם-טם... (מדגימה בפיה תופי טם-טם)

יעקב ככה?

זינה מצוין... עכשיו תוסיף קללות.

{יעקב מקלל ומתופף בכל מקום אפשרי על גופה, גם על פניו וגופו. זינה מתנועעת בקצב הטם הטם.}

זינה תקלל חזק... קללות עסיסיות!...

{ממשיכים עוד קצת בהנאה.}

יעקב מלוכלכת... פויה... מגעילה... את חילזון...

זינה סטופ! (קמה. בהתלהבות מגישה את זרועות ידיה)
 עכשיו תשרוט אותי...

יעקב אין לי ציפורניים.

זינה תמשוך את השיער שלי...

יעקב (יעקב מהסס) אני...

זינה (מצווה) תחזיק!

{יעקב מחזיק.}

זינה תמשוך בשיער ממש חזק למטה... (יעקב עושה כדבריה)
 עכשיו תשפיל אותי על ארבע לרצפה.

יעקב את אוהבת את זה?

זינה כן יעקב, תשפיל אותי כמו עבד!

- יעקב (מקלל) מטומטמת, חסידה, חסרת כישרון, צ'יטה מפגרת...
זה מספיק?
- זינה תמשיך זה היה טוב, תשפיל אותי יותר חזק... כמו שפחה...
- יעקב (משתחרר ופוקד.) תכנסי לתא מיד!
את תצאי כשאני אומר לך!
חתיכת נחש מתפתל!!!
- זינה יפה, אתה מתחיל להבין את המשמעות שאתה גבר חסון שעבר
טיפול לחיזוק הגבריות ללא אסון.
- יעקב גם קודם הייתי גבר.
- זינה באמת? קודם היית גבר בלי... הגבר גבר שהייתה קודם היה בלי...
לא חשוב, עכשיו אתה גבר עם הגבר שבתוכך! עכשיו אתה יודע
להתגונן ולא להיכנע.
עכשיו תקשיב טוב, אני קוראת לה, ואתה תהיה חזק... ברור?!
- יעקב רגע, תני לי עוד קצת להתאמן.
- {יעקב עושה מספר תרגילים/פקודות בפנטומימה}
- זינה חיכיתי לזה שתתחיל ליהנות... זה היה טוב... (בפתאומיות. מבליטה
חזה.) לסיכום תתפוס לי חזק בפטמה. קח תפוס!
- יעקב שם אני לא לא לא לא...
- זינה "שם אני לא לא לא" כמו תינוק שמפחד מציצי. תפוס בציצי מיצי!
- יעקב לא מסוגל, הם זרים לי ואני לא בוגד.
- זינה טוב, תגיד לי, מה אתה חושב, ומה אתה מרגיש עכשיו?
- יעקב אני חושב יותר מדי מרגיש מעט מדי.
- זינה: ומה עוד?
- יעקב: אני מרגיש עכשיו שישי לי מכונות בראש.
- זינה זכור! בלי דכדוך, גבר או אישה מוכים זה בושה והשפלה עמוקה
לאדם ולחברה... ברור?!
- (קוראת לרות) רות! תבואי לפה מהר!
- יעקב עכשיו תראי שהיא הולכת להרוג אותי.
- זינה אל תדאג, אני פה!

- יעקב ואחרי שתלכי? הסכין של הדגים מחכה לי...
- רות (נכנסת בהסתערות מוכנה לקרב) עכשיו תורי?
- זינה תעמדי פה!
- יעקב (רק רואה את רות ונתקף פאניקה. לזינה) אני לא יכול להמשיך...
אני מודה לך שניסית לגרום לי להיות גבר אמיץ...
אני לא יכול להמשיך כך...
עדיף להשאיר את מה שהיה.
- זינה תירגע! ממחר, ובמשך שבוע אתה לא עושה כביסה, לא מקרצף הרצפה, כלים לא בא בחשבון, אבק היא תעשה, בישולים היא... אתה שום דבר! (בקול) אתה יושב כמו סולטן. ברור?!
- {יעקב מרכין את ראשו.}
- יעקב (בשקט לעצמו) כן ובסוף יצואו אותי בארון מתים.
- רות הנה את רואה? ככה תמיד הוא משפיל את הראש עד שיירגע.
- זינה גבר מוכה צריך לכסות ראש מהבושה כשהוא מקבל מכות. הבנת?
(מוסיפה בתקיפות) גם אישה!
צריך לדבר, ולהתלונן.
- יעקב המוח נעשה לי שחור.
- זינה עכשיו יעקב, תגיד לרות אשתך, כל מה שבא לך באופן ספונטני, חופשי, בלי פחד.
- {יעקב שותק.}
- זינה (לוחשת לו) אל תפחד, אני פה!
- יעקב (לרות) קודם כוכו כול, אני רוצה שתפסיקי לצעוק עליי, כל פעם שאת צועקת, הצעקות שלך עושות לי צמרמורות לאורך עמוד השדרה וקצרים במוח.
- רות בטיפול אחד קצר, נהיית גבר?! תראו אותו... חחח...
- יעקב למה את לא מוכנה להקשיב!
- זינה יופי יעקב, תמשיך, יש לך את זה.
- {זינה ממהרת לצלם בפלאפון כדי לתעד.}
- יעקב (לזינה) לפעמים אני חושב שיש טעות בהורמונים שלה.

זינה תיפנה אליה.

יעקב היית צריכה להיוולד גבר.
(רות מגיבה בצחוק)

מה את צוחקת? יש לך הפסקות במחזור, ובזמן בעיות המחזור, את הולכת לכיוון המצוקות הנפשיות ומוציאה את הטרופ שלך עלי. את לוקחת ממני את הביטחון העצמי ואת ההערכה העצמית. (מצביע על התא) סוגרת אותי שעות בתא השירותים הזה. שישה חודשים אחרי החתונה, הפכת לבחורה אחרת לגמרי. את יודעת מתי ראיתי את הטרופ הזה? כשהלכנו בפעם הראשונה למסעדה.
(פונה לזינה) פתאום ראיתי את הפנים שלה איך שהן מתחילות להתעוות, עם טיקים עצבניים.

{זינה מעודדת את יעקב ומסמנת לו להמשיך לפנות לרות.}

יעקב (פונה לרות) ועל מה כעסת? ... לא אל תעני לי. כעסת על מקום הישיבה שבחרתי... מה קרה? מה הטרגדיה?
בחרתי מקום אחר. גם המקום החדש לא מצא חן בעינייך ועצבן אותך.
(לזינה) היא התחילה להרעיד את הרגליים בחוסר סבלנות ככה... (מדגים) ככה מספר פעמים בקצב הולך וגובר וחזק יותר.
זאת הייתה הפעם הראשונה שראיתי את עוצמת הכעס המוזר שלה.
(זינה מסמנת לו שיגיד לרות)
היות אני אדם אופטימי, חשבתי שזה בגלל הלחץ להיות נשואה טרייה שמתנהגת בצורה מוזרה כזאת. אבל לא! עוד באותו ערב כשהגענו הביתה, התחלת להכות אותי מכות כאלה שלא השאירו סימנים, סטירות, בעיטות, אחר כך עברת לשבירת דלתות, השלכת חפצים, ושבוע אחרי זה דפקת לי את ראשי על הרצפה, ומה אמרת לי?! "עכשיו יחשבו שעברת תאונת דרכים".

רות למה לא התגרשת ממני?

יעקב כי אהבתי אותך מאוד! כשאמרת לי בפעם הראשונה שאת אוהבת אותי, התרגשתי מאוד. רעדתי מאושר היום אני רועד מפחד. היום אני מבין שהצעתי לך נשואים מוקדם מדי, לא לקחתי זמן כדי להכיר אותך.
(לזינה) היא רוצה אותי עם מקל הליכה...
(לרות) חבל שאת לא יכולה לראות את עצמך כשאת עצבנית וחמה איך שאת הולכת ונעשית אדומה... (מבליט את חזהו)
אני לא מפחד ממך!
(לזינה) בהתחלה היא עשתה דברים ערמומיים, כמו למשוך את תנוך האוזן שלי, או נשיכות בשפתיים עד שיורד דם, תלישת שיער מהריסים, משיכות בגבות. דברים כואבים אבל שלא משאירים סימנים.

- רות זהו סיימת? תפסיק לזרות חול בעיניה של פרופסור זינה.
אתה שקרן עלוב!
- זינה את עדיין מתכחשת שאת מרביצה?
- יעקב (לזינה) אחר כך הייתה אומרת לי שאני הבעל הטוב ביותר, ובום,
באה סטירה מצלצלת. בימים האחרונים היא מאיימת שתשחט אותי
בשינה בעזרת שֶבֶרֶיה.
- {רות הלכה בינתיים לארגז הכלים ובוחנת את הכלים. מוציאה את המברגה, וביד השנייה
את הגרזן, מפעילה את המברגה במספר לחיצות עושה תנועות מלחמה עם הגרזן.}
- יעקב (ממשיך) אני פוחד לישון בלילות, זה משהו שאפילו לא רואים
בסרטים... הנה לפניך הרוע בהתגלמותו.
- רות אתה שלי היום. בוא אהובי האחד והיחיד, תתקרב אליי אתה תהיה
אצלי קציצה מהלכת.
- {יעקב עומד מולה כשהשולחן מפרידה ביניהם.
זינה מצלמת אותם מזוויות שונות.
רות מנסה לתפוס אותו, הוא מתחמק ממנה, כעסה הולך וגובר, עד שלבסוף היא עולה
על השולחן בשאגות קרב.}
- רות אני אהפוך אותך לשבלול מדובלל.
- זינה (מעודדת את יעקב) לך אליה ותוכיח את עצמך כגבר!
- {בו ברגע, נכנסים השוטר, אחריו עמית.}
- שוטר צילמת הכול?
- זינה הכול מתועד ואני ממשיכה לתעד!
- שוטר (לרות) לטובתך, תזרקי את כלי הנשק ותרדי למטה!
- יעקב (רווחת אנחה) או, כשכול הגוף שלי זועק, יש מי שבא ומציל אותי.
- {השוטר אוזק את רות ללא התנגדותה.}
- רות מה קורה לכם? רציתי רק להשתעשע. כי הוא אוהב את זה.
פרופסור זינה מצלמת אותנו לסרט שעשועים.
- שוטר (לרות) תשתעשעי בכלא.
- שוטר עכשיו יש לנו את כל ההוכחות למעשים שלך.
- רות אנחנו עשינו סרט, עובדה שיחקתי כל כך אמיתי שאתם מאמינים.
- {עמית הולך ומרגיע את יעקב.}

- יעקב אני כבר לא אגור בבית הזה.
- עמית רוצה להתארח אצלנו כמה ימים?
- יעקב לא תודה, היה לי מספיק עם אשתי, אני עובר לגור בינתיים אצל אימא שלי.

זינה מתקרבת לשוטר. השוטר חושף מעט מחזהו ותולש על הפצוע המזויף ושניהם קורצים ומחייכים בגאווה.

סוף